

וְגַם־בְּכָה־יְמִינֵךְ־יְמִינֵךְ־יְמִינֵךְ

סימן רנג

בעינט שהייה והחזרה

הקדמה לדיני שהייה החזרה והנחה לכתילתה

משנה ומיל' דף לו: "כירה" עד "ת'ש", וע' בראשי שם בטעם האיסור של שהייה והחזרה משום שמא יחתה גחלים,, אולם ר'ת ס' רלה מובא בשער הציון (לז), Tos' ד'ה וב'ה אמרים, מנחת אריאלא עמל' ריט, ועם מרדכי ס' א' דרת לשיטתו דחזרה אסור מטעם יחתה ומיל' יש לאסור גם בערב שבת שהוא אסור מטעם מחייב כרש', ויש להוסיף ד'ה בית שמא' שחולק בתוס' ובעטרו כרש' ולשיטתו וד' הגמ' איבעיא להו דחזרה אסור מטעם מחייב כמבשל כרש', ויש להוסיף דה'ר'ן (יז): ד'ה ומיהו מובא ברמא סע' ב' "יש אמרים דכל זה" דיש צל להקל בהחזרה כל אוכל שה' על האש בשבת וביאר המשנה ברורה (סה) דפחות מחז' מבשל אם היה על האש בשבת עי'ש, ועוד נפק'ם הארץ הצבי זהה אם יש היתר של אמירה לנכרי בהחזרה ויע' חזון איש לד' ה'נראה וז'ל לא שייך להתייר משום שבות דשבות דין האיסור הנתינה אלא מציאות המצב זה אסור חכמים שרששו שמא יחתה והכל בכלל הגדרה עי'ש". ועוד נפק'ם עם מרדכי ס' ג' אם צריכה קדרה מלאה או ריקנית להחזרה והנחה לכתילתה ובזה שיש לת' קושית הבהיר רג'ג ד'ה ויזהר. ועוד נפק'ם פלטה שתדלק עי' שעון שבת חזון איש לח'ב איסור "ואין האיסור תלי' במעשה העמدة של הקידרה" אולם הגרש'א דצל מובא לקולא רב רמן 335 ויע' בה דעת הגרש'א ציל במנחת שלמה מהד'ת יבנה.

לאסוק! שמעתתא אל'בא דהילכתא בדי' שהייה

רש' דף לז: ד'ה ורב ששת

טור רג'ג: אעד "ותנור", שוי' ורמא ס' רנג סע' א"י—מזכיר המחבר שסביר דעת חנניה רק כי'א משמע שמעיר דין פום כרבנן אולם בשות' יביע אומר זלב מעיר מאחרנים בשושא' רגד: משמע שמקל' דעת חנניה, באור הלכה ד'ה ונרגו.